

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1056/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радоња Дубљевић, адвокат из ..., против туженог Рударско геолошког факултета Универзитета у Београду, Београд, чији је пуномоћник Предраг Крунић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/16 од 27.10.2017. године, на седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/16 од 27.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 407/14 од 19.02.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части исплати износ од још 950.000,00 динара преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.02.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за објављивање пресуде у средствима јавног информисања на трошак и терет туженог. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2557/16 од 27.10.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке у односу на тужиљу. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиље у односу на став први изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са

предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној сходно одредби члана 395. ЗПП. (погрешно наводећи члан 404. ЗПП).

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 12/2017 од 19.09.2018. године одлучено је да је недопуштена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2557/16 од 27.10.2017. године.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак Апелационог суда у Београду да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који су у конкретном случају примењују на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), а вези члана 23. став 3. ЗПП („Службенигласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.11.2010. године ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете. Вредност предмета спора побијаног дела износи 950.000,00 динара.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ број 36/10), спор за заштиту од злостављања на раду јесте радни спор. Међутим, нема посебне одредбе у закону о дозвољености ревизије.

Наиме, правноснажна другостепена одлука која се побија ревизијом донета је 27.10.2017. године. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), ступио је на снагу 31.05.2014. године односно пре правноснажног окончања поступка у овој правној ствари.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Одредбом члана 439. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, иако тужиља тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 439. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер је предмет тражене правне заштите спречавање злостављања на раду и накнада штете, те се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека

према вредности спора а како се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић